

Учителем школа стоїть
Іван Франко

часопис Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

IV-й МІЖНАРОДНИЙ КОНКУРС БАЯНІСТІВ-АКОРДЕОНІСТІВ «PERPETUUM MOBILE»

IV-й міжнародний конкурс баяністів-акордеоністів «Perpetuum Mobile» проходив із 30 квітня по 4 травня 2011 року на базі Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Організатором проведення науково-мистецького проекту була кафедра народних музичних інструментів та вокалу (завідувач – засл. прац. освіти України, проф. Корнель Сятецький), за підтримки: Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, Донецької державної музичної академії ім. Сергія Прокоф'єва, Національного педагогічного університету ім. Михайла Драгоманова, Дрогобицького державного музичного училища ім. Василя Барвінського, Дрогобицької міської ради, ТзОВ санаторію «Карпати», Національної Всеукраїнської музичної спілки (Львівське обласне відділення), асоціації баяністів та акордеоністів України та творчої спілки «Асоціація діячів естрадного мистецтва України».

До складу оргкомітету конкурсу увійшли: В.Скотний (голова) – ректор Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка, О.Радзівський (співголова) – міський голова Дрогобича, С. Дацюк (заступник голови) – професор, декан музично-педагогічного факультету Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка, М.Ластовецький (заступник голови) – директор Дрогобицького державного музичного училища ім. В. Барвінського, А.Душний (директор конкурсу) – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри народних музичних інструментів та вокалу Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка, Б.Пиц (художній керівник) – доцент кафедри народних музичних інструментів та вокалу Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка, А.Нижник (арт-директор) – доцент Донецької музичної академії ім. С. Прокоф'єва, В.Шафета (розпорядник конкурсу) – магістр педагогічної освіти, викладач кафедри народних музичних інструментів та вокалу Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка та К.Сятецький – професор, завідувач кафедри народних музичних інструментів та вокалу Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка.

Усього взяли участь у конкурсі 138 солістів, 20 малих ансамблів, 13 великих ансамблів та 11 оркестрів. Це складає в сумі приблизно 850 учасників, а із супроводжуючими особами (батьки, педагоги) – понад 900. Учасники конкурсу – представники України, Росії, Білорусії, Латвії, Башкортостану, Словачії.

Конкурс та заходи, які проводяться в його рамках, унесені до переліку заходів Міністерства освіти України (23 січня 2009 р.; 19 січня 2011 р.).

Авторитет конкурсів формували високопрофесійні та відомі у баянно-акордеонному світі фахівці:

3 України: М.Давидов – заслужений діяч мистецтв України, академік, доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри

народних інструментів Національної музичної академії України ім. П. Чайковського; А.Семешко – заслужений діяч мистецтв України, секретар Національної Всеукраїнської Музичної спілки, член-кореспондент Петровської академії наук та мистецтв, професор, завідувач кафедри інструментального та оркестрового виконавства Інституту мистецтв Національного педагогічного університету ім. М. Драгоманова; П.Фенюк – лауреат міжнародних конкурсів, заслужений артист України, професор Національної музичної академії України ім. П. Чайковського; А.Сташевський – кандидат мистецтвознавства, доцент Інституту культури і мистецтв Луганського національного педагогічного університету ім. Т. Шевченка, академік Міжнародної академії інформатизації; В.Чумак – лауреат міжнародних конкурсів, заслужений працівник культури України, голова циклової комісії відділу народних інструментів Дрогобицького державного музичного училища ім. В. Барвінського; С.Барвік-Карпатський – лауреат міжнародних конкурсів, заслужений артист України, доцент кафедри інструментального мистецтва та музично-теоретичних дисциплін Мукачівського державного університету; М.Михаць – заслужений діяч мистецтв України, доцент кафедри методики музичного виховання та хорового диригування ДДПУ ім. І. Франка; Б.Мирончук – лауреат міжнародних конкурсів, композитор, доцент Донецької музичної академії ім. С. Прокоф'єва. С.Максимов – лауреат Всеукраїнських та міжнародних конкурсів, викладач-методист Дрогобицького державного музичного училища ім. В. Барвінського; В.Домшинський – заслужений діяч мистецтв України, доцент Інституту мистецтв Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаніка; В.Зубицький (Україна – Італія) – лауреат міжнародних конкурсів, заслужений діяч мистецтв України, композитор,

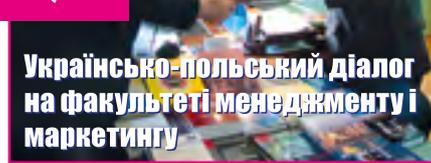
Закінчення на 2-й стор.

Стор. 2

Ніхто не забутий,
Ніщо не забуте

Стор. 3

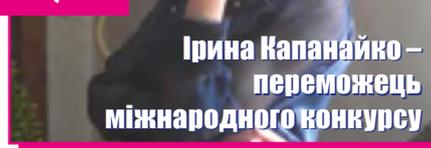
Українсько-польський діалог
на факультеті менеджменту і
маркетингу

Стор. 3

Професорові
О.Вишневіському – 80!

Стор. 7

Ірина Капанайко –
переможець
міжнародного конкурсу

IV-й МІЖНАРОДНИЙ КОНКУРС БАЯНІСТІВ-АКОРДЕОНІСТІВ «PERPETUUM MOBILE»

Закінчення. Початок на 1-й стор.

Квартет народних інструментів: Р. Стахнів (сопілка), Л. Олійник (бандура), В. Мицак (баян) та Ю. Дякунчак (к/б)

президент міжн. конк. акордеоністів у Ланчіано; А. Нижник – лауреат міжнародних конкурсів, композитор, доцент Донецької музичної академії ім. С. Прокоф'єва;

3 Росії: М. Імханицький (Москва) – академік, доктор мистецтвознавства, професор Російської академії музики ім. Гнесіних; В. Голубничий (Нижній Новгород) – лауреат міжнародного конкурсу, заслужений діяч мистецтв Росії, професор Нижньгородської державної консерваторії ім. М. Глінки; Л. Варавіна (Ростов) – заслужений працівник вищої школи, професор, завідувач кафедри народних інструментів Ростовської державної консерваторії ім. С. Рахманінова, професор-консультант кафедри народних інструментів Волгоградського муніципального інституту мистецтв ім. П. Серебрякова;

3 Білорусії: О. Маляров (Гомель, Білорусія) – викладач Гомельського коледжу мистецтв ім. Н. Соколовського, Голова Гомельського регіонального відділення асоціації Білоруських баяністів та акордеоністів (АББіА).

У концертах, які відбулися в рамках конкурсу, взяли участь оркестр НІ ім. В. Воєводи Донецької ДМА ім. С. Прокоф'єва, соліст проф. К. Сятецький, дует акордеоністів: О. Мірошніченко – Д. Глуценко (Донецьк), які до речі, є володарями Гран-Прі I-го конкурсу «Вічний рух» (2008), В. Куріленко (Суми), Б. Мирончук (Донецьк), Володимир та Наталія Зубицькі (Італія), а також відбулася урочиста академія та концерт з нагоди 10-річчя каф. н. м. і. та в. нашого університету, за участю професорсько-викладацького складу, кращих студентів, випускників минулих років, гостей.

Був проведений майстер-клас академіка М. Імханицького (Москва), відбулася творча зустріч із лауреатами міжнародних конкурсів В. Стецуном (Полтава) та В. Голубничим (Нижній Новгород).

У рамках конкурсу відбулися дві науково-практичні конференції: 4-а Всеукраїнська – «Музична освіта України: проблеми теорії, методики, практики» та 4-а міжнародна – «Народно-інструментальне мистецтво на зламі ХХ – ХХІ століть», у яких взяли участь представники України, Білорусії, Росії. Видано збірник матеріалів та тез доповідей конференцій. А також учасники конкурсу відвідали наш музично-драматичний театр, де слухали оперу «Запорожець за Дунаєм».

В останній день конкурсу відбувся методичний семінар за участю академіка М. Давида (Київ) та проф. Л. Варавіної (Ростов).

У співпраці з композитором В. Зубицьким (засновником низки конкурсів в Італії) всі учасники та переможці «Вічного руху – 2010» отримали рекомендаційні листи на участь у міжнародному конкурсі баяністів-акордеоністів «Премія міста Ланчіано» (Італія) 35 учасників з України, які брали участь у цьому заході, відстояли всі нагороди та титули, отримані у Дрогобичі. У мережі Інтернет ми дізналися, що, за словами низки представників різних ВНЗ та ланок навчання, найсправедливішим

конкурсом є саме «Perpetuum mobile» у Дрогобичі, де оцінюють професійно та справедливо.

Слід наголосити, що у конкурсі «Вічний рух» систематично беруть участь наші кращі студенти-баяністи (акордеоністи). У різні роки тут здобули звання лауреата дует: А. Боженький-І. Куртий, К. Коробко (солістка), дует: А. Андрушко – Р. Кундис.

Цього року на основі сформованих проблемних груп із підготовки II туру Всеукраїнської студентської олімпіади, як підсумок у цьому конкурсі взяли участь студенти Р. Стахнів, В. Мицак, Ю. Ісевич, а також квартет народних інструментів. До речі, Роман Стахнів у період 2010 – 2011 року виборов 4 перші премії на Всеукраїнських та міжнародних конкурсах, зокрема: це Всеукраїнський фестиваль-конкурс мистецтв «Кришталевий Трускавець» (2010, 2011 – I премія); Відеоконкурс Internet Music Competition (Сербія, Белград, 2011, I премія); міжнародний конкурс-фестиваль мистецтв «Закарпатський Едельвейс – 2011» (Ужгород, 2011, I премія).

Хвилюючим моментом було вручення Почесного звання Творчої спілки «Асоціація діячів естрадного мистецтва України»: «Заслужений діяч естрадного мистецтва України» – А. Душному (Дрогобицький ДПУ ім. І. Франка, кандидат педагогічних наук, доцент, член-кореспондент МАНПО, ініціатор, засновник та директор конкурсу «Perpetuum mobile»).

Із привітаннями виступили: радник голови Львівської ОДА з питань культури, заслужений діяч естрадного мистецтва України Т. Шит, секретар Дрогобицької міської ради Т. Метик. Крім цього, було зачитано привітання від Героя України, народного артиста України та СРСР, академіка, голови національної Всеукраїнської музичної спілки А. Авдієвського.

НАШІ ПЕРЕМОЖЦІ

Категорія III-A

Студенти Дрогобицького педагогічного університету ім. І. Франка

(клас доцента А. Душного)

I премія – Роман Станів (студент першого курсу, група МЗК – 11) та II премія у V-B категорії «Виконавці естрадної та джазової музики», III премія – Віталій Моцак (студент першого курсу, група МЗК – 11).

Диплом з відзнакою – Юрій Ісевич – студент першого курсу заочної форми навчання, який на міжнародному конкурсі-фестивалі мистецтв «Закарпатський Едельвейс – 2011» у місті Ужгород здобув III премію.

Категорія VI-A

I премія – **Квартет народних інструментів:** Роман Стахнів (сопілка), Віталій Мицак (баян), Леся Олійник (бандура), Юрій Дякунчак (к/б), Дрогобицький ДПУ ім. І. Франка, клас доц. Андрія Душного (які на Всеукраїнському фестивалі-конкурсі мистецтв «Кришталевий Трускавець – 2011» здобули II премію).

ВИКЛАДАЧІ

III премія – **Оксана Бобченко** (бандура) та **Олександр Тимків** (скрипка) у складі тріо «Срібні струни».

Власна інформація

Композитор В. Зубицький (Італія) нагороджує Р. Стахніва

НІХТО НЕ ЗАБУТИЙ, НІЩО НЕ ЗАБУТЕ

Виступ В. Отрошенко, голови профкому ДДПУ ім. І. Франка

Ми часто чуємо, що війна була страшною і надто довгою. Ми читаємо про це, дивимося фільми, але ще живі ті, які на власних плечах винесли усі трагічні тягарі війни.

Доброю традицією стало святкування колективом нашого університету Дня перемоги, вшанування ветеранів війни – працівників університету. 5 травня 2011 р. в актовому залі головного корпусу Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка відбувся вечір-реквієм „Ніхто не забутий – ніщо не забуте“, приурочений 66-й річниці Перемоги у Другій світовій війні.

Вже весни не вперше травню покрили

Відмітин війни навіть цятки малі.

Лиш братські могили, лиш братські могили

Болять і нагадують рани землі.

Ось такими поетичними словами розпочався вечір-реквієм. Ведучими були О. Куцук, завідувач кафедри слов'янських мов, та І. Розлуцький, викладач кафедри світової літератури. Із привітаннями і словами подяки до наших ветеранів звернувся міський голова О. Радзівський: «Вогняний вал прокочувався Україною, щомиті гинули тисячі людей... Але саме ви, дорогі ветерани, зробили все для того, щоб цей жах війни не повторився». В. Скотний, ректор університету, доктор філософських наук, професор, академік, щиро побажав учасникам бойових дій міцного здоров'я і великої життєвої енергії. Цього дня для ветеранів лунали рідні українські та фронтові пісні у виконанні народного чоловічого муніципального камерного хору «Боян Дрогобицький» (художній керівник П. Гушоватий). Висока майстерність П. Гушоватого та чудова диригентська техніка зробили спів просто незабутнім та подарували естетичні хвилини насолоди. Усім запам'яталося емоційне виконання Н. Польового – «Я поamię» (слова і музика С. Михайлова), що спонукало всіх присутніх задуматися над страшним лихом, суворим випробуванням, яке випало на долю нашої держави. Скільки загинуло, скільки пропало безвісти... Якою великою була ціна перемоги... Прийшли привітати учасників бойових дій і учні Дрогобицької школи №15, які своїми віршами висловили щире вдячність та захоплення їхньою відвагою та мужністю. Хвилюючим моментом стало представлення ветеранів. Адже, на жаль, із кожним роком наших героїв стає все менше. Ми раді бачити тих, хто в залі разом з нами: І. Гавришак, І. Думінець, В. Дзондза, Т. Козак, І. Кунець, М. Коточук, Й. Міраї, І. Родіонов, В. Щетинін... Вони вистояли на полі бою, отримали освіту і майже все життя пропрацювали у нашому ВНЗ.

Завершив вечір виступ В. Отрошенко, голови профкому університету: «Іде 66 сторінка нашої післявоєнної історії, написана у мирний час, під мирним небом. Зберегти пам'ять про світлі Перемогу – обов'язок кожного з нас. Ми не маємо права забути найжорстокішу сторінку нашої історії. Слава тим, хто здобув перемогу! Хай радість Перемоги, яку Ви пережили у травні 1945 року, завжди живе у ваших серцях і спогадах!»

Пісня «День Перемоги» як символ радісного свята зі сльозами на очах ще раз нагадала про гідну велику пошани і безсмертну данину пам'яті живим і мертвим воїнам, які виборили нашу свободу. Бажаємо Вам, наші дорогі ветерани, міцного здоров'я, підтримки і поваги в родині, а також довгих років життя на нашій прекрасній землі!

Л. Равриш

УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКИЙ ДІАЛОГ на факультеті менеджменту і маркетингу

10 – 11 травня з візитом на факультеті менеджменту та маркетингу перебував професор, доктор технічних наук Казімір В. Крупа (Польща).

У рамках співпраці Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка та Жешувського університету відбулося підписання рамкової угоди про співробітництво у виконанні гранту N N115 408800 «Інтелектуальний капітал як акселератор розвитку інформаційного суспільства в Україні і Польщі». Метою проекту є опрацювання методології квантифікації інтелектуального капіталу Підкарпатських підприємств, а також побудова акселераторів, які зміцнюють ефективність використання цього капіталу працівниками об'єктів, які функціонують у реаліях інформаційного суспільства.

Дослідження будуть проводитися на основі аналізу діяльності малих і середніх підприємств

10-РІЧЧЯ КАФЕДРИ НАРОДНИХ МУЗИЧНИХ ІНСТРУМЕНТІВ ТА ВОКАЛУ

Другого травня ц.р. відбулася урочиста академія та святковий концерт з нагоди 10-річчя кафедри народних музичних інструментів та вокалу (завідувач – заслужений працівник освіти України, професор Корнель Сятецький).

З вітальними адресами виступили ректор університету, академік, доктор філософських наук, професор В. Скотний та голова профкому ДДПУ ім. І. Франка В. Отрошенко, декан музично-педагогічного факультету – заслужений працівник культури України, професор С. Дацюк, гості з ВНЗ України: від Національної музичної академії України ім. П. Чайковського – завідувач кафедри народних інструментів, академік, доктор мистецтвознавства, професор М. Давидов та лауреат міжнародних конкурсів, заслужений артист України, професор П. Фенюк; від Національної Всеукраїнської Музичної спілки та Національного педагогічного університету ім. М. Драгоманова – заслужений діяч мистецтв України, член-кореспондент Петровської академії наук та мистецтв, професор, завідувач кафедри інструментального та оркестрового виконавства А. Семешко; від Донецької музичної академії ім. С. Прокоф'єва – лауреат міжнародних конкурсів, доцент А. Нижник у супроводі лауреата міжнародних конкурсів, дуету акордеоністів О. Мірошніченко – Д. Глуценко; від Мукачівського державного педагогічного університету – лауреат міжнародних конкурсів, заслужений артист України, доцент кафедри інструментального мистецтва та музично-теоретичних дисциплін С. Барвік-Карпатський; від Луганського національного педагогічного університету ім. Т. Шевченка – кандидат мистецтвознавства, доцент Інституту культури і мистецтв, академік Міжнародної академії інформатизації А. Сташевський; від Львівської національної музичної академії ім. М. Лисенка – Я. Олексів; від Дрогобицького державного музичного училища ім. В. Барвінського – заслужений діяч мистецтв України, директор училища, член Правління Національної спілки композиторів України М. Ластовецький у супроводі лауреата міжнародних конкурсів «Прикарпатського дуету баяністів» (В. Чумак – С. Максимов); гості з Росії: від Російської академії музики ім. Гнесіних (Москва) – академік, доктор мистецтвознавства, професор

Шановний Омеляне Івановичу!

До свого 80-річчя Ви прийшли у чудовій фізичній формі, з усвідомленням виконаного свого громадянського обов'язку і значним науковим доробком.

Перша зустріч з Вами на професійному ґрунті – це обговорення авторської Концепції перебудови навчального процесу у Дрогобицькому педінституті. Треба сказати, що не всі прийняли її як керівництво до дії. Більшість викладачів схвалювала критику перевантаження навчальних програм інформацією, почала усвідомлювати «об'єкт-об'єктний» підхід до навчання. 80-хвилинні заняття, названі «вишнівками», були запроваджені в університеті, але через деякий час були скасовані не через злу волю керівни-

М. Баб'як, декан ф-ту менеджменту і маркетингу із К. Крупою, проф. Жешувського університету

України та Польщі. Результати будуть опубліковані у спільній монографії викладачів двох ВНЗ.

Під час перебування на факультеті п. Крупа передав до фонду бібліотеки близько 50 книжок та прочитав 2 лекції «5 уроків глобальної економіки», «Управління вартістю підприємства».

П. Скотний,
заступник декана з наукової роботи та міжнародної співпраці факультету менеджменту та маркетингу

М. Імханицький; від Нижньгородської державної консерваторії ім. М. Глінки – лауреат міжнародного конкурсу, заслужений діяч мистецтв Росії, професор В. Голубничий (Нижній Новгород).

А далі розгорнувся великий святковий концерт у виконанні членів кафедри-ювілянта, випускників, студентів магістратури. Тут чарували своєю майстерністю вокалісти професор К. Сятецький, доценти І. Кліш, Є. Шуневич, П. Турянський, М. Лев, соліст Національного театру опери та балету ім. С. Крушельницької, студент магістратури (клас К. Сятецького) Ю. Трицький (у супроводі фортепіанного дуету доцентів О. Німилевич та У. Молчанко), дует сестер Галини та Світлани Дицьо, студентський народний ансамбль бандуристок (кер. С. Пінчак), ансамбль народної музики «Українські візерунки» (кер. В. Амар), ансамбль «Срібні струни» (О. Бобченко, Н. Цехмейстер, О. Тимків), студентський камерний оркестр (кер. доц. Ю. Чорний), квартет кларнетистів (кер. М. Тиновський), лауреат міжнародних конкурсів квартет – «Підгір'яни», лауреат міжнародних конкурсів акордеоніст, студент I-го курсу Р. Стахнів та квартет народних інструментів (клас доц. А. Душного), студентка магістратури О. Винницька (клас І. Кліш), лауреат міжнародних конкурсів, магістр педагогічної освіти Ю. Чумак, народний інструментальний ансамбль «Намісто» (кер. О. Тимків), вокальний дует: солістка Львівського обласного музично-драматичного театру ім. Ю. Дрогобича, студентка магістратури Н. Криській та соліст Заслуженого Прикарпатського ансамблю пісні і танцю «Верховина» Р. Герилів (мистецький кер. доц. Є. Шуневич), струнний квартет «Амадеус» (кер. О. Тимків).

Великим підсумком концерту прозвучав твір композитора з Тернополя Ю. Кіцили на сл. Б. Демківа – «Моя свята, безсмертна Україно» – у виконанні зведеного оркестру українських народних інструментів Дрогобицького музичного училища ім. В. Барвінського та музично-педагогічного факультету ДДПУ ім. І. Франка (кер. Ю. Чумак), народного чоловічого камерного хору «Боян Дрогобицький» та солістів – А. Боженького і В. Сича.

Майже тригодинний концерт-академію перетворили у цікаве дійство його ведучі С. Дицьо та Б. Пиц.

Власна інформація

Співає проф. К. Сятецький

цтва, а через певні психологічні бар'єри. Та й організація самостійної роботи у другій половині дня кульгала. В цілому задана Концепція розбудила психолого-педагогічну думку викладачів, сприяла демократизації стосунків між викладачами і студентами.

На розширеному засіданні Ради ректорів вищих закладів освіти Львівського регіону, яке відбулося 22 грудня 1998 р., було ухвалено розробити регіональну програму національно-громадянського виховання студентської молоді і створено для цього робочу групу.

На прохання робочої групи Ви погодилися написати концепцію національно-громадянського виховання студентської молоді. Ця концепція лягла в основу Програми національно-громадянського виховання студентської молоді, яка була схвалена Львівською обласною держадміністрацією 2000 року.

2005 року Ви підготували підготували низку брошур «На шляху реформ», які надали значну допомогу викладачам фаховим кафедр у формуванні педагогів для пореформеної школи.

Життя досить часто ставило Вам перепони, але Ви зуміли їх перебороти, стати визначним науковцем, організатором педагогічних товариств, одним з творців української педагогіки.

Усвідомлення зробленого Вами в теорії і практиці педагогіки загальноосвітньої і вищої школи, підготовці кадрів вищої кваліфікації, громадському житті є для Вас, Омеляне Івановичу, є найвищою нагородою.

Шановний ювіляре!

З роси і води Вам!

Нехай Божа благодать ніколи не опускає Вас! Творіть і надалі, нехай свята любов до правди і справедливості, до України дає Вам натхнення до дальшої плідної праці над формуванням українського виховного ідеалу та національного характеру!

Ю. Кишакевич,
професор, проректор з науково-педагогічної роботи

Коли мрії збуваються!

Кожен у своєму житті має покликання та наділений Богом певним талантом. Уміти відкрити свій талант, розвинути його та втілити в життя надзвичайно важливо для кожної людини, а особливо для жінки. Доцент кафедри правознавства, соціології та політології **Світлана Андріївна Щудло** не просто знайшла свій талант, вона реалізовує його в різних іпостасях. Цю молоду, красиву, розумну і «сосячню» жінку добре знають у нашому університеті. Проте вона не перестає викликати захоплення та повагу до себе. Свого часу Світлана Андріївна стала наймолодшим кандидатом наук у Дрогобичі, а згодом – завідувачем кафедри, де швидко здобула авторитет та любов серед своїх колег. Її неординарність та фаховість

*Світлана Андріївна
разом із сином Сергієм*

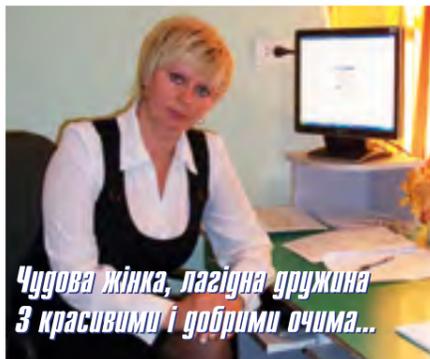
зауважили і у науковому соціологічному середовищі. Сьогодні Світлана Щудло – доктерант Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна, член правління Соціологічної асоціації України. Попри виклики долі, ця жінка несе з собою позитив і заряд енергії, що не дає змоги опускати руки, а стимулює рух вперед.

Специфічною рисою пані Світлани є те, що її відданість роботі, науці ніколи не стояла на заваді у виконанні іншої соціальної функції – материнства. Її щира та безмежна материнська любов дала свої плоди: син Сергій – мамаина гордість.

Навчаючись на «відмінно» у третьому класі Дрогобицької гімназії, Сергій уже п'ять років активно займається спортом. Промовистим є той факт, що у квітні 2011 року дванадцятирічний Сергій Щудло здобув золоту медаль у Чемпіонаті України (м. Київ) з таеквондо, виборовши право на місце у складі Національної збірної, а також став фіналістом Всеукраїнського конкурсу «Диво-дитина 2011» у номінації «Найспортивніший». Відомо, що кожна людина родом з дитинства. У Сергія є талант та наполегливість, спортивний азарт і вміння цінувати свій час. Це результат маминого впливу й особистого прикладу домагатися усього самостійно, уміння розставляти пріоритети, наслідок виховного потенціалу та материнської любові.

*О. Зелена,
кандидат політичних наук, доцент кафедри
правознавства, соціології та політології*

*П. Феценко,
кандидат політичних наук, доцент кафедри
правознавства, соціології та політології*

*Чудова жінка, лагідна дружина
З красивими і добрими очима...*

Бути жінкою, бути матір'ю – особливе покликання. Особливе, складне і відповідальне, тим більше сьогодні, і всю себе віддавати роботі, рідному університетові. Саме такою є **Олена Миколаївна Веселовська** – викладач кафедри української мови, методист першої категорії. Олена Миколаївна народилася у м. Коростень Житомирської області, у 1984–1986 рр. навчалася у Тернопільському державному педагогічному інституті ім. Я. Галана, упродовж 1987–1990 рр. – у Дрогобицькому педагогічному інституті ім. І. Франка. Володіючи глибокими філологічними та педагогічними знаннями, високою викладацькою майстерністю, вродженою шляхетністю, будучи непересічною, яскравою особистістю, Олена Миколаївна здобула щире повагу й авторитет серед колег і студентів нашого університету. Студіюючи молодь, майбутні учителі, які тільки-но здобувають фах педагога, завжди знаходять у ній широкого друга, порадирика, мудрого і знаючого наставника.

Олена Миколаївна – завжди усміхнена, добра, щира, привітна і надзвичайно працююча жінка, якій притаманні не тільки жіноча вродда, вишуканість, незабгненний шарм, а й риси справжнього лідера, адже вона вміє вислухати кожного, порадижити у нелегкій ситуації та у будь-якому випадку допомогти. Так майстерно володіє словом, що вміє зачарувати присутніх! А завжди доречний і вдалих жарт із її уст розвеселить будь-кого. Вона оптимістична натура, яка може бути прикладом для всіх. Ця жінка захоплює усіх не тільки своєю вроддою, а й щирістю, терпінням та манерою спілкування. У неї постава царичі, королівська хода, промовистий погляд. Душа у неї витончена, лірична. Особливою рисою характеру Олени Миколаївни є її романтичність і надзвичайна доброзичливість. Є у ній щось таке, що ніби магнітом притягує людей.

Найголовнішим її досягненням у житті є сім'я: коханий чоловік Анатолій та люблячі діти, дочка Тетяна і син Віталій. Своім дітям передала всю себе, навчила порядності, вихованості, відповідальності. Дочка-красуня, колишня наша випускниця, тепер працює в університеті викладачем кафедри практики німецької мови та вчителем німецької мови у спеціалізованій школі № 2 (м. Дрогобич). Син Віталій – учень 9-го класу Дрогобицької спеціалізованої школи № 2, уміло поєднує навчання і спорт. Його велике захоплення – футбол, яким професійно займається. Коли Олена Миколаївна розповідає про своїх дітей, у голосі наче кришталеві видзвонює, а очі горять тим дивним сяйвом, що його може випромінювати тільки любов. Мати, жінка, викладач – Олена Миколаївна Веселовська – Людина Великого Серця. Вона усміхнена, заміряна і просто... щаслива! Вона ж мати, берегиня сімейного вогнища!

Бажаємо Вам і надалі бути окрасою навчально-методичного відділу, долати усі труднощі та не втрачати оптимізму! Тож нехай буде Вам добре і ще краще, любі і ще більше, світло і ще світліше – від нашої поваги, від нашого щирого захоплення, від нашої до Вас любові!

Колектив навчально-методичного відділу

У ці світлі травневі дні щиро вітаємо з Днем матері нашу колегу, заступника декана педагогічного факультету з наукової роботи та міжнародної співпраці, кандидата філологічних наук, доцента кафедри філологічних дисциплін та методики їх викладання у початковій школі **Галину Олександрівну Філь**.

*Найкращі слова –
чудовій людині!*

*Слова, мов перли, прагнемо дібрати,
Бо варті Ви хороших, теплих слів.
Красива жінка. Добра, щедра мати.
Учителька майбутніх вчителів.*

Ці слова даруємо Вам, вельмишановна Галино Олександрівно, з нагоди свята, хоч переконані, що вони мали б лунати на Вашу адресу не тільки у свята, а й у будні. Лунати щодня, як щира вдячність за Вашу людяність і доброту, порядність та високу шляхетність душі.

Галина Олександрівна – глибоко ерудований науковець. Про таких, як вона, кажуть: людина на своєму місці. Уже тривалий час працює на посаді заступника декана педагогічного факультету з наукової роботи та міжнародної співпраці. Докладає чимало зусиль, щоб зорганізувати весь професорсько-викладацький склад на досягнення високих результатів. І вони є. За підсумками науково-дослідницької роботи у 2010 році педагогічний факультет посів друге місце в університеті. До виконання своїх обов'язків Галина Олександрівна ставить настільки сумлінно, що всі, хто трудиться поруч із нею, не перестають захоплюватися її працелюбністю і вмінням досягати мети. А плоди її здобутків щедри. Активна участь в організації та проведенні Всеукраїнських і Міжнародних науково-практичних конференцій на педагогічному факультеті, поїздки до близького і далекого зарубіжжя для участі в роботі конференцій, підготовка і випуск щорічного наукового вісника – збірника наукових праць студентів, організація щорічних студентських та викладацьких науково-практичних конференцій, випуск численних навчально-методичних посібників для майбутніх педагогів... І це далеко не повний перелік усього того, що встигає охопити своєю діяльністю ця жінка.

Наша колега – прекрасний викладач і наставник студентської молоді. За щире відданість учительській праці, за вміння бути вимогливим викладачем і водночас – доброю, щедрою людиною – люблять Галину Олександрівну студенти. Її праця на освітній ниві гідно оцінена державою: Галина Філь – Відмінник освіти України. Знаємо, якою чудовою матір'ю, дружиною є Галина Олександрівна. А яка вона славна бабуся! Жартома називаємо її «бабусею-героїнею». П'ятірко ж онучат у неї! І всі вони – бабусині любі пестунчики.

Шановна, дорога Галино Олександрівно!

*Ці слова – як пісня,
З глибини душі.
Щастя Вам, здоров'я,
Радості в житті!
Путь нехай встеляє
Щедрий білий цвіт.
Жити Вам бажаєм
Аж до сотні літ!*

*З глибокою повагою –
колектив педагогічного факультету*

*Уклін Вам,
матері*

*Мамо, тобі низесенько
вклонюсь,
Мамо, на твої руки
нахились...*

Мама... Найрідніше й до болю знайоме слово! Вона є першопочатком усього й до всього причетна. Про неї можна писати поеми та вірші. А можна просто поцілувати руку найріднішої й сказати: „Простіть, мамо, за непослух, за недоспані ночі”.

Вона щоранку йде на роботу в головний корпус, до свого рідного редакційно-видавничого відділу. Постійно заклопотана: усе б встигнути... Це – **Ірина Михайлівна Невмержицька** – Мати з великої букви. Працюючи на роботі, вона ні на хвилинку не забуває про своїх найдорожчих – дочку Олену й Мар'яну, чоловіка Василя, онучка Юрчика, свою маму. Часто можна побачити, як доньки, немов ластівки, прилітають у відділ, щоб перекинутися словом із Мамою, порадитися, отримати підтримку. А це ох як багато! Так і прибігають до Матері. Донька Олена – доцент кафедри загальної педагогіки й дошкільної освіти, постійно у праці, але завжди радиться з Матір'ю, Мар'яна працює на кафедрі компаративістики на факультеті романо-германських мов. Хоча давно дорослі, постійно біжать до мами. А вона – берегиня, яка для кожного знайде слово підтримки, поради. А найбільшою утіхою бабусі є внучок Юрчик. Хто, як не бабуся, найбільше радіє його успіхам, переживає його невдачі? Вона також, немов Мати, дбає про свій редакційно-видавничий відділ. Кожного розуміє, бо ж у кожного своєї турботи, клопоту. Такою є Ірина Михайлівна – берегиня свого роду й свого рідного відділу.

Уклін Вам, Ірино Михайлівно, за те, що Ви! Дай Вам, Боже, ще довго радіти життю і радувати своїх близьких!

*М.Зубрицький,
працівник Інституту Франкознавства*

УСЕ – НА КРИЛАХ БЕРЕГІНЬ

Ці дві жінки, про яких хочу розповісти, мають багато спільного: вони молоді, вродливі, талановиті, виховують по двоє дітей, займають однакові посади, виконують однакові обов'язки. Гтиметься про старших лаборантів інженерно-педагогічного факультету **Ірину Йосипівну Заліську** та **Галину Богданівну Карпець**.

Життерадісна, енергійна, вольова – таке враження складається від першої ж зустрічі з Галиною Богданівною Карпець – старшим лаборантом кафедри основ технологій. Ця жінка реалізує себе в багатьох сферах, креативна і точна, від ідеї до її втілення крокує цілеспрямовано та впевнено. Колеги цінують її за принциповість та розсудливість, у дискусійних питаннях намагаються врахувати її поради. Пані Галина – справжня господиня на кафедрі: документи в порядку, атмосфера завжди робоча, доброзичлива. Люблячою, ніжною матусею є пані Галина для двох своїх синів – Павлика, відмінника, маминого помічника, та Владислава – захопленого акробатикою, призера декількох спортивних змагань. Цікавим та неординарним є сімейне захоплення родини Карпець – низання бісеру на дротяну основу та створення рослинних композицій. Непросто об'єднати родину такою творчою діяльністю, тут одразу ж відчувається талант мами, дружини, берегині.

Приміщення кафедри методики трудового і професійного навчання та декоративно-ужиткового мистецтва неможливо уявити без чарівної усмішки її господині – старшого лаборанта

ЦЯ ЖІНКА ТАКА ОСОБЛИВА!

У погожі весняні дні, в пору цвітіння садів і буяння трав до нас приходить чарівне, тепле, добре свято – День Матері, з нагоди якого весь колектив навчально-методичного відділу вітає свою колегу, чудову жінку і матір – **Галину Степанівну Лагуш**. Ще зовсім молодю Галина Степанівна прийшла працювати до Дрого-

*Анна Вікторівна
із своїми синочками*

На факультеті фізичного виховання, кафедри спортивних дисциплін та методики їх викладання працює **Анна Вікторівна Чепелюк**. Вихованка дитячо-юнацької спортивної школи м. Дрогобич, майстер спорту зі спортивної акробатики, закінчила Львівський державний університет фізичної культури, аспірантка заочної форми навчання за спеціальністю «загальна та історія педагогіки», успішно склала кандидатські іспити з англійської мови та філософії. Предметом її дослідження є психолого-педагогічна компетентність вчителя фізичної культури, оскільки ця проблема є надзвичайно актуальною і близькою Анні Вікторівні. Ще зовсім молода, але надзвичайно креативна та цілеспрямована, адже під її керівництвом студенти факультету фізвиховання представляють факультет на універсіадах Львівщини зі спортивної аеробіки. Анна Вікторівна є успішною не тільки у професійній діяльності, а й в особистому житті. Вона прекрасна дружина та муза для свого чоловіка Ігоря, якого надихає на творчі звершення у всіх його починаннях. Найбільшим даром від Бога вважає своїх двох синочків – Віталія та Андрійчика. У цьому році Віталій пішов у перший клас і вже тишить усіх своїми відмінними успіхами у навчанні, а також, наслідуючи маму, під її керівництвом тренується у ДЮСШ на відділенні спортивної акробатики. Малесенький Андрійчик, розуміючи повну зайнятість мами, залишається з бабусею, очікуючи її повернення.

Ось така вона, Анна Вікторівна – емпатійна і цілеспрямована, добра та відповідальна, а ще професіонал своєї справи і турботлива донька для своїх батьків.

Колектив факультету фізичного виховання

*Галина Богданівна
зі своїми синочками*

Ірини Йосипівни Заліської. Вроджена краса, висока інтелігентність, чуйність і працелюбність – ось риси, притаманні цій молодій жінці. Викладач кафедри вдячні їй за уважне ставлення, старанність, доброзичливість, які пані Ірина випромінює щодня. Гордістю та радістю Ірини Йосипівни є двійко її дітей – син Роман та дочка Христинка. Роман у свої 13 років серйозно займається музикою, а Христинка має різноманітні захоплення – танці, музика, іноземна мова. Головною їхньою порадицею завжди є мама – вона підтримує, підкаже, приголубить, а іноді й присоромить.

Істинно щаслива та людина, яка має затишний сімейний човен, що не боїться бур та штормів. Навпевне, це один із секретів людяності, успішності жінки, матері, берегині, котрій вдається все, за що б вона не бралася.

*Г. Ліциньська-Кравець,
ст. викл. кафедри методики трудового і професійного навчання та декоративно-ужиткового мистецтва*

бицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. І ось уже понад 25 років ця молода, енергійна, ініціативна жінка працює методистом навчально-методичного відділу. Вона – колишня випускниця нашого університету, а сьогодні – справжня знахідка для нього.

Симпатична і мила, завжди усміхнена, з почуттям смаку та гумору, Галина – душа будь-якої компанії. І студенти, і колеги відмічають основну характерну для неї рису – доброту. З нею надзвичайно легко спілкуватися, адже Галина Степанівна вміє вислухати і порадижити, зрозуміти та допомогти. Тільки їй під силу так легко розв'язати смуток, ледь пригрозивши своїми ніжними руками, чи підняти настрої, просто сказавши: «Доброго ранку!». Абсолютно не конфліктна, Галина Степанівна вміло обходить гострі кути і легко досягає компромісу у спілкуванні. Ця чарівна жінка завжди прагне принести промінчик радості й оптимізму для колег. Свою роботу ніколи не сприймає як повинність, легко знаходить спільну мову з кожним, хто б до неї не звернувся. А таких, повірте, чимало. Іноді просто дивуються її терпінню, виваженості, безвідмовному бажанню всім допомогти. Здається, кожному часточку себе віддає комусь.

Галина Степанівна – не тільки успішна жінка, а й мати, адже у виховання єдиного сина, Федора, вона вклала чимало зусиль і терпіння, тому зараз їй є чим пишатися. Хоч син уже дорослий, але йому завжди потрібна материнська ласка і підтримка, адже рідна мати – найкраща опора для сина, а гарний син – найбільша потіха для матері.

А ще Вона дарує своє тепло та материнську любов двом своїм племінницям – Марусям, у яких є красуні-донечки: Христинка та Анечка. Галина Степанівна радіє кожному їхньому успіхові, оберігає від невдач і розчарувань, передає глибоку життєву мудрість, Берегиню стоїть на їхніх шляхах і просить у Бога світлої долі для них.

Любить Галина Степанівна життя, любить людей, свою роботу... Про таких жінок кажуть:

*Ця жінка така особлива,
Ця жінка така неземна,
Ласкава, хороша, мила,
Як сонце, що сяє надяла.*

Тож зі Святом Зас, Галино Степанівно! Здоров'я Вам, щастя і радості, великого сімейного щастя, безмежної любові та незгасного материнського щастя!

*Колектив
навчально-методичного відділу*

ОСІННЯ ЖІНКА, ЯК ОСІННЯ КВІТКА, ЩО ПАХНЕ СОНЦЕМ, МЕДОМ Й ВИНОГРАДОМ

У щасливу жовтневу днину народилася в місті Дрогобичі красива жінка Галина Ярославівна Ковальчук - наша колега. Її душа, як та осіння квітка, що увібрала в себе світло сонця й ласку теплих днів. Вона світла, щира і надійна. Тому так добре поряд з цією людиною і нам, колегам, і рідним, й друзям і студентам.

Галині Ярославівні усе вдається. Після навчання у Львівському державному університеті імені Івана Франка за спеціальністю «Хімія» вона успішно виконувала свої обов'язки на виробничій, науковій та освітній ниві, працюючи у різні роки науковим співробітником госпранкучного науково-виробничої групи клінічної бальнеології і фітотерапії відділу експериментальної бальнеології, вчителькою хімії Дрогобицького педагогічного ліцею, викладачем кафедри біології та біохімії приватного медичного інституту ім. Ю. Котермака, викладачем Дрогобицького державного педуніверситету ім. І. Франка. У 2006 році захистила дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата біологічних наук за спеціальністю «Фізіологія людини і тварини» і з того часу працює доцентом кафедри анатомії, фізіології та валеології і кафедри біології нашого університету. Має понад 40 публікацій, чисельні навчальні посібники.

Професійну діяльність Галина Ярославівна Ковальчук успішно поєднує з громадською роботою. Ось уже багато років вона є головою профбюро біологічного факультету. Люди йдуть до неї і за порадою, і за допомогою, й за добрим словом. Нікому вона не відмовить.

Галина Ярославівна любить свою викладацьку роботу, з повагою ставиться до колег та студентів. Як викладач і куратор вона вимоглива, та справедлива, строга, але доброзичлива. Студенти відплачують їй повагою і любов'ю.

Для своєї матері Галинка - турботлива донька, для сестри - вірна подруга, для чоловіка - любляча дружина. Та найбільшою любов'ю Галини Ярославівни є два сини. Старший уже цілком дорослий, з відзнакою закінчив Дрогобицький інститут фізики, математики та інформатики. Молодший успішно навчається у 8 класі Дрогобицької ЗОШ № 5. Підросли діти, але для матері вони такі ж синочки-соколята.

Не обділила доля цю прекрасну жінку і талантами. Вона чудово танцює, співає, без її вмілого керівництва не обходиться на факультеті жодне свято.

Колектив біологічного факультету вітає Галину Ярославівну Ковальчук з Днем матері і бажає їй щастя, радості, любові

Хай доля щедро посміхнеться
Везінням, успіхом до Вас!
Мелодія душі хай летіє,
Осяє сонце кожен час.

**В. Кавчак,
ст. викладач кафедри біології**

Галина Ярославівна
разом із сином

КОЗАЦЬКІ ТРАДИЦІЇ У ДРОГОБИЧІ

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка активно працює не лише над створенням якісного кадрового потенціалу педагогів, а й над формуванням національно свідомого, духовного, відповідального вчителя, який буде виховувати громадянина-патріота своєї Батьківщини.

У цьому контексті є важливою співпраця нашого університету з громадськими організаціями, зокрема із Всеукраїнською громадською організацією «Українське реєстрове козацтво» (УРК). У Дрогобичі успішно функціонує також Прикарпатське козацьке об'єднання, яке очолює генерал-полковник УРК Б. Прокопишак. Щороку організація проводить урочисту пошванту у козаки та берегині УРК, відзначаючи якусь важливу подію в історії Української козацької держави. Цьогоріч урочистості були присвячені 390-й річниці перемоги козаків під проводом гетьмана Петра Сагайдачного у Хотинській битві. Історичний факультет, очолюваний професором Л.Тимошенком, не стояв осторонь цього заходу. Уже вдруге студенти-історики та їхні викладачі стали учасниками урочистого дійства. Честь скласти присягу на вірність Україні випала студентам III курсу.

Урочисті заходи проводилися 28 квітня 2011 р. Святування розпочалося зі Святої Літургії у Катедральному Соборі Пресвятої Трійці. Благословіння і врочистого трепету додала Великодня атмосфера у храмі: прибрані ікони, прекрасний спів хору, український прапор та козацька корова. Після богослужіння хлопці та дівчата склали урочисту присягу, витриману у козацьких традиціях, перед Богом та людьми. Особливо зворушливою була пошванта дівчат у березині українських традицій та козацького роду. Отримавши Боже благословення, студенти прийняли привітання від генерал-полковника Б. Прокопишака та наставників своїх груп Я. Зеленої, В. Тельвака та К. Шевців.

Емоційний екскурс в історію завершився частуванням справжнім козацьким кулішем та славнозвісною медовухою. Ми переконались, що клятва, складена студентами у храмі, не була простими словами. Це важливий крок у формуванні національної свідомості, відчуття патріотизму молоді української еліти, яка, пам'ятаючи наше героїчне минуле, зможе успішно будувати майбутнє Української держави.

Куратор групи III-31 О. Зелена

Учасники урочистого дійства

МАЙБУТНІ ВЧЕНІ-ФІЗИКИ ЗМАГАЛИСЯ У ДРОГОБИЧІ

Упродовж десяти років Інститут фізики, математики та інформатики Дрогобицького педагогічного університету ім. І. Франка приймав учасників всеукраїнських студентських олімпіад із фізики. Якщо у попередні роки учасниками олімпіад були лише студенти педагогічних ВНЗ, то цього разу до Дрогобича з'їхалися студенти з 33 університетів України: класичних, технічних та педагогічних. Географія учасників вражаюча: Київ, Харків, Дніпропетровськ, Одеса, Сімферополь, Донецьк, Миколаїв, Львів, Чернівці, Вінниця, Умань, Луцьк, Полтава, Кіровоград, Івано-Франківськ, Тернопіль, Запоріжжя...

Наказом Міністерства освіти, науки, молоді та спорту України було затверджено оргкомітет, який очолив ректор ДДПУ ім. І. Франка, професор В.Г.Скотний, та журі другого етапу Всеукраїнської фізичної олімпіади (голова – завідувач кафедри загальної фізики ДДПУ ім. І. Франка, професор Р. Пелещак). Відкриваючи організаційне засідання, заступник голови оргкомітету, директор Інституту фізики, математики та інформатики ДДПУ ім. І. Франка, професор В. Бойчук ознайомив учасників з умовами проведення олімпіади та представив членів журі. Про наукові здобутки викладачів та студентів нашого університету розповів проректор з наукової роботи ДДПУ ім. І. Франка, професор М. Чернець.

Надалі упродовж трьох годин молоді таланти викладали свої вміння і навички на папері, розв'язуючи нелегкі фізичні задачі, що передбачало не тільки міцні знання з теоретичної та загальної фізики, а й неабияку фантазію і глибину наукової думки.

Найуспішнішим серед 61 учасника олімпіади виявився студент Київського національного університету імені Тараса Шевченка Денис Рибалка. Друге місце посів Олександр Полдаєв із Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара.

Пріємно, що серед призерів олімпіади – студент-п'ятикурсник Дрогобицького педуніверситету імені Івана Франка Михайло Мацько, який разом з Андрієм Божком із Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна поділив третю сходинку. П'яте місце вибороли Геннадій Гореліков із Таврійського національного університету імені В.І.Вернадського та Олександр Майстренко з Харківського національного університету.

Програма олімпіади включала також конкурс студентських наукових робіт з проблем фізики твердого тіла. Авторитетне журі (науковці нашого ВНЗ та провідних науково-дослідних інститутів України) визнало найкращою наукову роботу студента Київського національного університету імені Тараса Шевченка Дмитра Божка. Відзначено також роботи Сергія Побережця (Уманський педуніверситет), Михайла Мацька (Дрогобицький педуніверситет), Алли Юрчик (Вінницький педуніверситет), Ольги Болясової (Донецький національний університет), Богдана Литовченка (Вінницький педуніверситет) та Андрія Дікова (Донецький національний університет).

Упродовж трьохденного перебування у Дрогобичі учасники олімпіади мали змогу ознайомитися з навчальними та науковими лабораторіями фізмата, побачити історичні пам'ятки нашого древнього міста та побувати у Нагуевичах, де цікаву екскурсію Франковими місцями провів заступник директора ліцею Ігор Паньків.

І. Ступак

Ірина КАПАНАЙКО -
ПЕРЕМОЖЕЦЬ МІЖНАРОДНОГО КОНКУРСУ

І. Франко, його ідеї, еволюції поглядів, глибина лінгвістичних міркувань – це безмежна скриня актуальних ідей та теорій, що становить інтерес не лише для українського народу, а й поза межами нашої Батьківщини. Яскравим доказом цього є робота аспірантки кафедри української мови Дрогобицького ДПУ ім. І. Франка Ірини Капанайко (науковий керівник – професор, завідувач кафедри української мови В. Винницький) «Лінгвістична концепція Івана Франка на матеріалі польських періодичних видань», яка перемогла у конкурсі Національної стипендіальної програми Вишеградської четвірки («Міжнародний Вишеградський фонд») (результати програми опубліковані на інтернет-сторінці http://visegradfund.org/scholarships/approved_scholarships/). Ірина Капанайко разом з науковим керівником будуть співпрацювати з університетом ім. А.Міцкевича (Польща, Познань) і проводити дослідження у сфері франкознавства та лінгвістики. У зазначеній роботі

МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ «ФРАНЦУЗЬКА ВЕСНА» ЗАВІТАВ ДО ДРОГОБИЧА

Нещодавно, 14 квітня 2011 року, вже втретє ожила одна з найпрекрасніших будівель Дрогобича, яку мешканці нашого міста ще пам'ятають як «Палац піонерів». Ця вілла, виконана у стилі віденської сецесії, була резиденцією бургомістра Дрогобича і власника Трускавця Раймунда Яроша. Сьогодні вона перебуває у віданні ДДПУ ім. Івана Франка на стадії ремонту, отож, не пристосована для проведення культурно-мистецьких чи наукових заходів. Попри це, під час IV Міжнародного Фестивалю Бруно Шульца у Дрогобичі (травень 2010 року) у приміщеннях вілли було змонтовано спеціальні конструкції, що дали змогу виставити художні експозиції. Саме тоді завдяки Товариству «Фестиваль Бруно Шульца» в Любліні (Польща) у віллі Яроша відбулася велика фестивальна художня виставка. Відтак 19 листопада 2010 року, з нагоди відкриття відновленої пам'ятної таблиці, присвяченої Бруно Шульцові, – виставка художньої фотографії польських митців, а тепер – виставка художньої фотографії «Bonjour, Paris!» відомого львівського художника і фотографа Юрка Дячишина.

ВІТАЄМО УЧАСНИКІВ І ПЕРЕМОЖЦІВ ОЛІМПІАДИ

9 лютого 2011 р. на педагогічному факультеті традиційно проводився I етап Всеукраїнських студентських олімпіад. На початку навчального року були створені проблемні групи з підготовки студентів факультету до участі в I та II етапах Всеукраїнських студентських олімпіад, якими керували: з навчальної дисципліни «Культурологія» – доц. Л.Гамаль, спеціальності «Початкова освіта» – доц. А.Зимувальдіна, спеціальності «Образотворче та декоративно-прикладне мистецтво» – ст. викладач М.Сидор.

Переможцями I етапу студентських олімпіад стали такі студенти: Марта Трухим (I місце), Ірина Куляс (II місце), Галина Заварська (III місце) – з навчальної дисципліни «Культурологія» (участь в олімпіаді брали 11 студентів, усі вони протягом року займалися у проблемній групі); Марія Гавло (I місце), Ірина Погуц (II місце), Наталія Вапенник (III

особливу увагу звернено на твердження Каменяра про феномен мови, зокрема сутність української мови, а також відзначено майстерне вміння І.Франка ознайомлювати європейську спільноту з наболілими проблемами культурного та політичного життя Галичини. Слушно зауважено, що важливо зібрати та повернути українській культурі польськомовний публіцистичний доробок І.Франка. Зрозуміло, що письменник відчував органічну єдність зі своїм народом та його мовою. Каменяр уже тоді мислив соборницькими категоріями і вказував, зокрема, що мовні форми (і надніпрянські, і галицькі) – це спільне надбання української нації, тому дослідження його мовознавчих поглядів залишаються актуальними й сьогодні. Публікації І.Франка в багатьох закордонних виданнях були мостами інтернаціонального і культурного єднання, за собом входження української літератури, художньої критики в систему світового літературного процесу, а матеріали мовознавчої тематики, звисно ж, відіграють у ньому безпосередню роль. Однак цей яскравий момент у публіцистичній спадщині І.Франка опущено. Тому плідна праця вченого на ниві мовознавства потребує ретельного аналізу, особливо якщо ця тема попередньо не була належно висвітлена. У цьому й полягає новизна роботи. Дослідження передбачає виконання низки завдань, які повинні реалізуватися у польських бібліотеках, архівних фондах та у співпраці з іноземними дослідниками. Тут варто відзначити необхідність створення бібліографії газетних статей та заміток І.Франка на сторінках польської преси та згрупувати їх тематично, про-

аналізувати мовознавчі публікації письменника, розкрити сутність його лінгвістичних положень і дослідити метод реалізації цих поглядів. Велике значення має перекладацька діяльність. Для Ірини Капанайко та її наукового керівника особливий інтерес становить переклад неопублікованих статей І.Франка на шпальтах польських видань. Вивчивши досвід європейських колег, необхідно здійснити український переклад публіцистичних матеріалів письменника, що матиме цінність у франкознавчій та лінгвістичній науці. І.Франко залишив порівняно невелику кількість газетних статей та заміток на сторінках польськомовної періодики, присвячених проблемі розвитку та збереженню рідної мови, а його чіткі позиції у трактуванні багатьох положень, що стосуються цього важливого для життя народу питання, мають велике значення у сучасній культурно-освітній сфері та різних областях суспільного життя. І про те, що сьогодні вважають новим дослідженням, а саме про взаємозв'язок «мова – культура – інтелігенція», письменник говорив ще понад сто років тому. Залучившись допомогою «Вишеградської стипендіальної програми», а також університету імені А.Міцкевича, аспірантка кафедри української мови І.Капанайко та професор В.Винницький сподіваються реалізувати свої наукові задуми. Це стане важливим вкладом у розвиток лінгвістичної науки української та європейської культур і дасть можливість гідно презентувати Дрогобицький ДПУ ім. І. Франка в європейському науковому світі.

Віслава інформація

Виставка відбулася у рамках Міжнародного Фестивалю «Французька весна – 2011», котрий щороку у квітні (ось уже восьмий раз) організовується Посольством Франції в Україні та Альянс Франсез м. Львова. «Французька весна» цього року завітала у Київ, Львів, Донецьк, Харків, Дніпропетровськ, Одесу, а також уперше – до Дрогобича. Сподіваємося, – як запевнив під час відкриття виставки Жером Ваннепен, директор Альянс Франсез Львова, – що надалі цей реномований Фестиваль гостюватиме у Дрогобичі з більшою кількістю культурно-мистецьких акцій.

Велелюдна аудиторія, що завітала на відкриття виставки Юрка Дячишина, з великим задоволенням, немов здійснюючи мандрівку Парижем, могла оглянути праці цього талановитого митця, а також послухати цікаві виступи Віри Меньок, керівника Полоністичного центру ім. Ігоря Менька нашого університету, вже згаданого Жерома Ваннепена, котрий ініціював і реалізував «Французьку весну» у Дрогобичі, а також консультанта з аграрних питань із Бельгії Бернара Вілца. Пан Бернар разом із дружиною Марією, українкою, має на Львівщині фермерське господарство з виробництва сирів, тож після

відкриття виставки всі присутні мали нагоду побувати на презентації сирів, виготовлених в Україні за традиційною французькою рецептурою, відтак скуштувати ці справжні витвори кулінарного мистецтва з келихом доброго французького вина. «Bonjour, Paris!» Юрка Дячишина співорганізували у Дрогобичі Полоністичний центр ім. Ігоря Менька ДДПУ ім. Івана Франка та Студентський театр «Альтер».

Львівський Альянс Франсез в особі директора Жерома Ваннепена планує на базі Франкового ВНЗ відкрити Дрогобицьке відділення Альянс Франсез, яке функціонувало б у рамках курсів вивчення французької мови. На знак співпраці з нашим університетом Альянс Франсез переказав книжки для факультету романо-германської філології. Залишається сподіватися, що співдружність Дрогобицького державного університету ім. Івана Франка з дипломатичним представництвом Франції у Львові ще принесе свої добрі плоди.

**В. Романишин,
спеціаліст I категорії
Полоністичного центру ім. Ігоря Менька
ДДПУ ім. Івана Франка**

Вітаємо учасників і переможців олімпіад, бажаємо їм нових звершень!

**Л.Лукецька,
ст. викладач кафедри філологічних
дисциплін та методики їх викладання у
початковій школі**

2011 р. у Глухівському національному педагогічному університеті імені Олександра Довженка (Ірина Погуц – 17 місце, Марія Гавло – 32 місце). Учасниця II етапу Всеукраїнської студентської олімпіади зі спеціальності «Початкова освіта» Ірина Погуц відзначена за проведення уроку української мови у 3 класі і нагороджена грамотою за перемогу в номінації «Автор кращого уроку рідної мови».

Доцент кафедри культурології Любов Гамаль була членом журі II етапу Всеукраїнської студентської олімпіади з навчальної дисципліни «Культурологія». За активну участь у роботі журі та глибоку наукову об'єктивність її висловлено подяку.

Вітаємо учасників і переможців олімпіад, бажаємо їм нових звершень!

**Л.Лукецька,
ст. викладач кафедри філологічних
дисциплін та методики їх викладання у
початковій школі**

Окремі студенти, які зайняли призові місця, брали участь у II етапі Всеукраїнських студентських олімпіад: із навчальної дисципліни «Культурологія» 4 – 7 квітня 2011 р. у Вінницькому державному педагогічному університеті імені Михайла Коцюбинського (Ірина Куляс – 12 місце, Марта Трухим – 18 із 64 місць); зі спеціальності «Образотворче мистецтво (живопис)» 7 – 8 квітня 2011 р. в Закарпатському художньому інституті (Ісупова Ольга, Маник Володимир); зі спеціальності «Початкова освіта» 5 – 8 квітня

Вітаємо учасників і переможців олімпіад, бажаємо їм нових звершень!

**Л.Лукецька,
ст. викладач кафедри філологічних
дисциплін та методики їх викладання у
початковій школі**

Вечір-спомин Василя Котовича

16 квітня 2011 року виповнилося би 80 років від дня народження засновника, натхненника та режисера народних драматичних колективів "Сурмач" та "Гомін" Василя Степановича Котовича.

Говорити про цю людину – означає говорити про святість душі, про ідеали добра, істини й краси,

про виняткову шляхетність та порядність. Учитель. Наставник. Актор. Режисер. Великий театрал. До самозречення. Він із плеяди тих, чие серце боліло любов'ю до рідного краю, чия щоденна праця закладала підвалини і зводила міцні будівлі, чие слово, упавши на добрий ґрунт, проросло добірним зерном.

Народився Василь Котович 16 квітня 1931 року у невеличкому селі Мокряни на Дрогобищині у родині Марії Іванівни та Степана Васильовича Котовичів. Важко узвити, як нелегко було сім'ї у перші післявоєнні роки, де, крім нього, росли ще молодші – син Богдан і дочка Катерина, – зібрати копійку до копійки. Але ті гроші таки склалися, і хлопець, успішно закінчивши сільську семирічку в Урожі, поїхав до міста, вступив до Бориславського педучилища, аби розпочати новий і незнаний досі шлях – шлях Учителя. Учителювання, що розпочалося 1952 року, припало до душі Василю Котовичу, бо і в Борині, і у Верхньому Висоцькому, а далі і у Снятинці, і у Старому Селі, і в Гаях, і в Рихтичах, і в Раневичах

досі пам'ятають чудового педагога, директора школи. Але була у Василя Степановича ще одна любов – велика і всеосяжна – Сцена.

Спочатку він не пропуслав жодної нагоди подивитися (чи у своєму селі, чи в навколишніх) виступи самодіяльних акторів, а тоді й сам створив свій перший аматорський колектив. Так, 1962 року розпочав творчу діяльність "Сурмач" – самодіяльний театральний колектив при Раневичькому сільському клубі, якому наприкінці 1977 року вперше серед сільських колективів присвоєно почесне звання – народний. Водночас Дрогобицький районний відділ культури скерував Василя Котовича на чотирирічні курси театрального мистецтва при Львівському театрі імені Марії Заньковецької, які він успішно завершив, отримавши посвідчення режисера театального колективу. Протягом усього життя Василя Степановича жив без відхідних. Він міг дозволити собі відпочити від усього. Але не від театру. Любов до сцени привела В. Котовича і в наш університет. Тут, працюючи художнім керівником театального колективу, заочно здобув вищу освіту на філологічному факультеті. Власне філологічний факультет став базою другого народного театру – "Гомін", створеного невтомно режисером.

Про 40 років творчої, натхненної, самовідданої, титанічної і водночас такої цікавої, крилатої праці (1962 – 2002) на вечорі-спомині, що відбувся 17 квітня у Раневичькому народному домі, говорили люди, які були акторами і глядачами самодіяльних народних драматичних колективів, які всіляко сприяли їхньому створенню та утвердженню. Серед них – проректор із науково-педагогічної роботи Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, проф. Юрій Кишакевич, заступник голови Дрогобицької райдержадміністрації Галина Гайдук, отець-декан Рожнятівського деканату Івано-Франківської єпархії Зореслав Котович, доцент ка-

федри української мови Костянтин Іваночко, завідувач Трускавецького відділу культури Світлана Ковальчик, учителька Стебницької ЗОШ № 18 Марія Гуль, методист Дрогобицького районного народного дому Іван Сех, керівник Центру "Формула Моторс Україна" Богдан Проць, директор санаторію "Прикарпатська ватра" Володимир Криховецький, учасник народного театру із 40-річним стажем Іван Босак та багато інших відомих і на Дрогобищині, і за її межами людей, що приїхали цього дня на поминальну панахиду до місцевого храму та на вечір-спомин Василя Котовича. Коли сьогодні питають, скільки часу Василя Степановича уже немає – рідні плутаються у цифрах. Усі відчувають гостру потребу в ньому, але й досі не вірають, що від часу його останньої сценічної постановки минуло майже 9 років. Згадується тривожне Павличкове:

*Озвись, як день, як нічні треті,
Як сонцем палена блакить.
Я не наживсь на цій планеті,
А вже на іншу шлях лежить...*

Вечір завершився театральним дійством. "Театр – це церква... Бо він не вчить красти, вбивати, принижувати людину. Він вчить возвеличувати і любити..." Уривки вистав за творами І.Нечуя-Левицького "Кайдашева сім'я" та І.Франка "Захар Беркут" запропонували глядачам учасники народного театру "Сурмач", яким після смерті чоловіка продовжує керувати дружина Василя Котовича – Варвара Михайлівна. Талановита, непересічна, харизматична, освячена небесами людина, – таким був і назавжди залишиться світлої пам'яті Василь Степанович Котович у наших серцях. Велич духу та мудрість серця наповнювала кожен день його життя особливим змістом.

Таки люди живуть вічністю.

А вічність живе ними.

В.Котович,

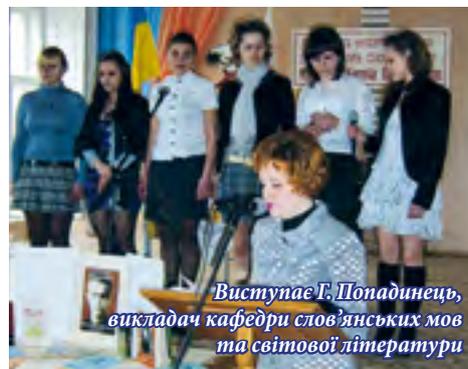
доцент кафедри філологічних дисциплін та методики їх викладання у початковій школі

ЖИТТЯ ЯК ПОСТРІЛ

Молодість і зухвалість, мужність духу і немируща сила поетичного рядка, юнацький максималізм і непохитна віра у справедливість... Усе це – К.Бачинський – великий польський поет, який загинув від ворожої німецької кулі у серпні 1944 р. Йому було неповних 23 роки. Саме з нагоди 90-ї річниці від дня народження К.Бачинського у Дрогобицькій школі №15 відбувся літературно-музичний вечір, присвячений його життю та творчості.

Відкривала це урочисте дійство його організатор, голова польського культурно-освітнього товариства „Відродження” Марія Галас. Цікавими сторінками життя талановитого митця гостей провадили викладачі кафедри слов'янських мов та світової літератури Ганна Попадинець та Руслана Манько, які були ведучими свята.

На літературно-музичному вечорі учні школи №15 та студенти філологічного факультету (А.Глиций, С.Андрушків, У.Яжик, І.Колодій, Д.Заядко, І.Миріо, А.Мандрик, М.Мицак (група УП-26); В.Вархол, Т.Підлубна, Т.Ружанська, А.Коваль, М.Фалин (група УП-36) декламували вірші К.Бачинського польською мовою. Декламували поезії К.Бачинського у перекладі українською (М.Шумег, У.Лапігурська (група У-21), О.Мартич (група УП-56). Емоційне тло вечора створив дитячий хор „Відродження”, який зачарував гостей глибокою ліричністю та патріотичним запалом польських пісень. Також святкування прикрасив чудовий спів сту-

Виступає Г. Попадинець, викладач кафедри слов'янських мов та світової літератури

денток філологічного факультету А.Бистрової та М.Бойко (група УП-26). А ще глядачі мали змогу переглянути коротку інсценізацію „Чотири дні з життя поета” (І.Лазарчик, І.Лазор, Н.Мороз, М.Сигінь, С.Хомисак, Г.Шепіда, Н.Ільницька (група УП-46), А.Бистрова (група УП-26). Ця невелика історія розповідає про кохання К.Бачинського і Б.Драпчинської та воєнні дії, які призвели до загибелі поета.

Цей вечір – ще одна ланка у низці творчих вечорів, проведених кафедрою слов'янських мов та студентами-філологами протягом останніх років. Усі ці творчі заходи мають пізнавально-виховне значення. Вони знайомлять студентів з іменами європейської літератури, дають можливість виявити себе кожному молодому таланту.

І.Лазор,

студентка групи УП-46 філологічного ф-ту

HMG
Hotel Management Group
 a University Group

Відкриття нового готелю у Трускавці

Навчальний Центр Хотелів Менеджмент Група запрошує молодих та амбіційних людей

на тренінги з готельного бізнесу світового рівня за напрямками:

- Rooms Division (Відділ прийому та розміщення, Готельна господарство)
- Food & Beverage (Ресторан, Бар, Кухня)

ПРАЦЕВАНТАЖУВАННЯ для успішних кандидатів

- Сертифікат Навчального Центру HMG після закінчення навчання
- Заняття проводяться в м. Трускавці кожні суботи з 10:00 до 13:00 год., тривалість 5 місяців
- НАВЧАННЯ БЕЗКОШТОВНЕ!

Додаткова інформація:
 тел. (03247) 6 00 57 fax e-mail: hmg.university@gmail.com
 моб. 096 356 14 77

Останній день реєстрації - 11 травня 2011

Навчальний Центр HMG - м. Трускавець, вул. Шлях 13

«Франківець»

часопис Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

Реєстраційне свідоцтво ЛВ 658 від 30.07.2004 р.

Видавець

Вчена рада Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

Редактор: Лілія Равриш
Фотокореспондент: Євген Григорович
Дизайн та верстка: Сергій Стрельцов

Редакція залишає за собою право скорочувати дописи. Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.

Адреса редакції:

м. Дрогобиць, вул. І. Франка, 24, 2-й поверх, кім. 29, тел. 45-00-73